

JOHN FENN

CO NAPISAŁ NA PIASKU?

2 MARCA 2019

PIOTR ZAREMBA
PoznajPana.pl

Spis treści

CO NAPISAŁ NA PIASKU?	2
-----------------------------	---

CO NAPISAŁ NA PIASKU?

John Fenn

Witajcie, dziś, 03.10.09 bądź 15 Tiszri jest Święto Namiotów, lecz jeśli nigdy nie obchodziłeś go, nie martw się, będziesz świętował przez całe 1000 lat w Jeruzalem. Święto Namiotów (Sukkot) jest moim ulubionym z siedmiu biblijnych świąt, które jest świętowaniem Boga zamieszkującego z Izraelem na pustyni, tak więc, to „szałas”, „namioty” i „obozy” są miejscem zamieszkania ludzi w czasie tego święta. (Kpł. 23: 34-44)

Jak to było

W 14 rozdziale Księgi Zachariasza czytamy o tym, że będziemy obchodzić Święto Namiotów co roku w czasie 1000 letniego okresu królowania Pańskiego na ziemi, świętując w ten sposób zamieszkiwania Chrystusa z ludzkością: „Wszyscy pozostali ze wszystkich narodów, które wystąpiły zbrojnie przeciwko Jeruzalemowi, będą corocznie pielgrzymowali, aby oddać pokłon królowi, Panu Zastępów, i obchodzić Święto Szałasów” (Zech 14:16).

W wersji 10 czytamy, że po trzęsieniu ziemi w Armagedonie cały obszar Geby na północ od Rimmonu na południu zostanie zamieniony w równinę – całe 40×10 mil – na tyle dużą, że pomieści miliony ludzi przychodzących, aby zobaczyć Króla! Jezus będzie królem całej ziemi (w. 9) i będzie rządził jako prawdziwy Orientalny Król – co znaczy, że nie będzie demokracji czy parlamentarnej monarchii, lecz On będzie jak król Nebukadnezar: absolutnym władcą, życzliwym monarcha, wymuszającym sprawiedliwość na ziemi. Przypuszczalnie jest to czas, o którym Paweł mówił w 1Kor. 6:2-3, gdy napisał, że „Czyż nie wiecie, że święci świat sądzić będą? ... Czyż nie wiecie, że aniołów sądzić będziemy,,.

Gdy Jezus przy swoim przyjściu oddzieli narody-kozły od narodów-owiec nie wszyscy będą chcieli wymuszonej sprawiedliwości, ponieważ Zachariasz pisze dalej: „Dla tych zaś, którzy spośród rodów ziemi nie będą pielgrzymowali do Jeruzalemu, aby oddać hołd Królowi, Panu Zastępów, nie będzie deszczu. A jeżeli ród egipski nie będzie pielgrzymował i nie zjawi się, spadnie nań plaga, jaką Pan dotknie narody, które nie pielgrzymują, aby obchodzić Święto Szałasów” (Zach 14: 17-18; Mt 25:32-33).

Święto Żywej Wody

Szałas trwały 7 dni. Rozpoczynało się to pierwszego dnia specjalnym szabatem, a 8 dnia po święcie, kończyły również specjalnym szabatem. Następnie przez 9 dni świętowany Smachat Torach, dzień radości z tego, że Bóg dał Prawo Izraelowi. Apostoł Jan bardzo uważnie wprowadza historię w Jn 7:2, informując nas, że wydarzenia z rozdziału siódmego i ósmego dzieją się w właśnie w czasie Święta Namiotów, ponieważ chce, abyśmy rozumieli Jezusa w odpowiednim kontekście. Pierwszą ważną rzeczą jest zauważyć, że wersy 6-10 mówią o tym, że Jezus nie pojawił się na święcie natychmiast, „Mój czas jeszcze nie nadszedł”.

Pamiętając o tym, że Namioty to typ Jezusa zamieszkującego z człowiekiem, ustanawiającego swoje królestwo po powrocie, Jezus pokazuje, że jego powrót nastanie dopiero wtedy, gdy wypełni się czas, może nam się wydawać, że jest opóźniany. Wers 14 mówi nam, że w środku święta Jezus wszedł do świątyni i nauczał, co mówi nam o tym, że tysiącletnie panowanie będzie nauczaniem i pouczeniem mieszkańców ziemi w czasie 1000 lat. Kulminacją jest wers 24 mówiący, abyśmy nie sądzili z pozorów, lecz sprawiedliwie, co będzie charakterystyczne dla tych lat sprawiedliwego panowania.

Będziemy w stanie w tym czasie sądzić sprawiedliwie nad narodami owcami i kozłami. List do Hebrajczyków 6:5 nazywa dary Ducha, „mocą wieku przyszłego”. Oznacza to, że będziemy panować przy pomocy darów Ducha. Będziemy mieli słowo poznania na temat sytuacji, co do której będziemy musieli podjąć decyzję wobec czyjegoś życia, ponieważ sprawiedliwość będzie wymuszana przez (nasz) rząd. Będziemy musieli rozeznawać duchy i być w stanie stwierdzić, kiedy ktoś kłamie otrzymywać słowo mądrości dla ludzi, gdy będziemy im doradzać w życiowych sytuacjach itd.

Święto Namiotów nazywane jest również Świętem Żywych Wód.. Kapłani czerpali wodę z sadzawki Siloe i szli do świątyni, aby wylać Żywą Wodę na ołtarz. Ludzie machali gałęziami na cztery strony świata, śpiewając i recytując Iz. 12:2-6: „Oto, Bóg zbawieniem moim (Hebrajskie użyte tutaj to Jezusa); Zaufam i nie będę się lękał; gdyż Pan Jahwe jest mocą moja i pieśnią moją i zbawienie moim. I będziecie czerpać z radością ze źródeł zbawienia (Jezusa). I będziecie mówić w owym dniu: Dziękujcie Panu, wzywajcie jego imienia, opowiadajcie wśród ludów jego sprawy, wspominajcie, że jego imię jest wspaniałe. Grajcie Panu, bo wielkich dzieł dokonał, niech to będzie wiadome na całej ziemi. Wykrzykuj i śpiewaj radośnie, mieszkanko Syjonu, bo wielki jest pośród ciebie Święty Izraelski”. Czytali to i śpiewali CODZIENNIE przez tydzień. .

Możemy więc usłyszeć i odczuć emocje Jezusa u Jn 7:37-38: „A w ostatnim, wielkim dniu święta stanął Jezus i głośno zawołał: Jeśli kto pragnie, niech przyjdzie do mnie i pije. (38) Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo (wyżej), z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej”.

Lecz, chwila, jest jeszcze więcej.

W czasie tego święta, obchodzili również: „Światło Świata”. W czasie nocnej ceremonii kapłani i ludzie nieśli pochodnie, oświetlając cały obszar świątyni, jeden kapłan zapalał lampkę oliwną na miejscu świętym zwaną „Światłem Świata”. W czasie tego tygodnia recytowali Hallal, psalmy 113-118, Psalm 118 jako główny, a wersy 27-28 w czasie samej ceremonii Światła Świata: „Pan jest Bogiem, On nas oświeca. Zawiążcie korowód z gałązkami Aż do narożników ołtarza! Tyś Bogiem moim, przeto dziękować ci będę; Boże mój, będę cię wywyższał,,

Jan strzeże tego, aby powiedzieć nam, że stwierdzenie Jezusa, że On jest źródłem Wody Żywej miało miejsce ostatniego dnia święta, jak też równie uważnie mówi nam, że wydarzenia z 8 rozdziału miały miejsce w ósmym dniu święta; „A Jezus udał się na Górę Oliwną. I znowu rano zjawił się w świątyni, a cały lud przyszedł do niego; i usiadłszy, uczył ich,,. W tym kontekście Jn 8:12 mówi, że Jezus stanął w świątyni i powiedział: „Ja jestem światłością świata; kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, a le będzie miał światłość żywota,,.

Uwaga: interesujące jest to, że knoty, których używano do lamp oliwnych były zrobione ze starych „powijaków” (miękkich ubrań używanych jako bielizna, które spowijały ich, czyli otaczały ze wszystkich stron – przyp. tłum). Pamiętaj, że Jezus, urodzony w kapłańskim mieście Betlejem, gdzie kapłani/pasterze trzymali swoje trzody przeznaczone do użytku świątynnego, został ubrany w powijaki (Powijak – wąski płat płótna do owijania”. W naszych tłumaczeniach: pieluszki. – przyp. tłum.) – zasadniczo został ubrany w światło i źródło światła (z olejem) po narodzeniu, Prawdziwą Światłość Świata. (Fakt, że pasterze byli kapłanami naświetla wagę znaku, jaki, zgodnie z opisem Łukasza 2:12, dał im anioł, mówiąc, że dziecko będzie owinięte w powijaki/pieluszki – natychmiast zrozumieli znaczenie tego znaku). Powszechnie wierzy się, że Jezus urodził się w czasie Święta Szafasów, jako czasie roku, gdy pasterze/kapłani znajdowali się na polach po zakończeniu zbiorów.

Co napisać na piasku?

Kobieta, którą przyłapano na cudzołóstwie, została przyprowadzona do Jezusa na drugi dzień po zakończeniu święta, jak to przedstawia Jan 8:2. Było to dziewiąty dzień świętowania Bożego Prawa danego Izraelowi:

„Potem uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili kobietę przyłapaną na cudzołóstwie, postawili ją pośrodku i rzekli do niego: Nauczycielu, tę oto kobietę przyłapano na jawnym cudzołóstwie. A Mojżesz w zakonie kazał nam takie kamienować. Ty zaś co mówisz? A to mówili, kusząc go, by mieć powód do oskarżenia go. A Jezus, schyliwszy się, pisał palcem po ziemi. A gdy go nie przestawali pytać, podniósł się i rzekł do nich: Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamieniem. I znowu schyliwszy się, pisał po ziemi. A gdy oni to usłyszeli i sumienie ich ruszyło, wychodzili jeden za drugim, poczynając od najstarszych, i pozostał Jezus sam i owa kobieta pośrodku,,

Święto Szafasów i Święto Żywych Wód, jak wszystkie święta, stawiają życie naprzeciw śmierci. Chodzi mi o to, że wyłącznie ci, którzy stosują krew baranka na nadprożu pozostają przy życiu, inni giną. W Dniu Odkupienia albo załatwisz swoje sprawy z człowiekiem i Bogiem, albo twoje grzechy nie zostaną przebaczone. Tak więc inną stroną przedstawianą w czasie Świąt Szafasów i Żywych Świat był tekst z Księgi Jeremiasza 17 o grzechach Judy. Następujące wersy czytane codziennie przez cały tydzień wskazywały na tą drugą stronę:

„Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, i zepsute, któż może je poznać? Ja, Pan, zgłębiam serce, wystawiam na próbę nerki, aby oddać każdemu według jego postępowania, według owocu jego uczynków. Do kuropatwy, która wylega, czego nie zniósła, jest podobny ten, kto zdobywa bogactwo w sposób nieprawy; w połowie dni musi je opuścić, a u swojego kresu – głupieje. Tronem chwały, wywyższonym od początku, jest miejsce naszej świątyni. Nadziejo Izraela, Panie! Wszyscy, którzy cię opuszczają, będą zawstydzeni, a ci, którzy od ciebie odstępują, będą zapisani na piasku, gdyż opuścili Pana, źródło wód żywych! Uzdrów mnie, Panie, a będę uzdrowiony, wybaw mnie, a będę wybawiony, gdyż Ty jesteś chwałą moją!” (v9-14).

Pamiętaj, że imiona zapisane w Bożej księdze życia są wieczne, podczas gdy te napisane na piasku szybko zostają zdmuchnięte i zapomniane, i właśnie takie przesłanie Jezus przekazywał tym mężczyznom; zostaną oni zapomniani, ponieważ odrzucili źródło Żywej Wody, ich serca zostały zbadane i wykazano ich braki.

(Zauważ, że Prawo Mojżeszowe nie żądało egzekucji tej kobiety. Również Maria mogła zostać skazana, lecz Pismo mówi, że Józef „był dobrym człowiekiem i chciał cichego rozwodu”, co również mogło być dla tej kobiety opcją. To, że religijni przywódcy przyszli z karą śmierci, pokazuje ich serca i motywacje, co Jezus sugestywnie ujawnił.)

Wykrzyknik!

Ostateczny wniosek Jezus zostawił, opuszczając po świecie świątynię i znajdując ślepo narodzonego w 9 rozdziale Ewangelii Jana. W wersie 6 zatrzymał się, zmieszał proch ze śliną i nałożył na oczy tego człowieka. Jest to przesłanie, które mówi o zwykłej glinie (człowieku) zmieszanej z wiecznym Bogiem i odzyskaniu wzroku. To był ten sam Chrystus, który ukształtował ciało człowieka z prochu ziemi i tchnął w niego, aby stworzyć Adama. Tutaj, wierzę, ten ślepy mężczyzna potrzebował stwórczego cudu; albo jego oczy były źle ukształtowane, zmarszczone albo coś innego, ponieważ zaszła tak wielka zmiana, że po uzdrowieniu nikt nie mógł go poznać. Jezus zamienił błoto w ciało, aby w stwórczy sposób przywrócić mu oczy i musieli wezwać jego rodziców, aby zweryfikować ten cud.

Wróćmy do istoty: Jezus kazał pójść temu człowiekowi do Sądawki Siloe, która w czasie właśnie zakończonego święta było dla kapłanów źródłem Żywej Wody. To tak, jakby Jezus dodawał znak wykrzyknika do tego znaczącego tygodnia oświadczeń i twierdzeń.

Uczeni w Piśmie i faryzeusze mogli w czasie tego tygodnia spierać się z nim ile tylko chcieli, lecz Jezus miał ostatnie słowo w uzdrowieniu ślepo narodzonego mężczyzny.

Teraz, będąc dotknięci przez Źródło Żywej wody, wszyscy widzimy. Teraz, będąc dotknięci przez Światłość Świata, wszyscy widzimy. Teraz cieszymy się, Bóg żyje w nas, w naszej istocie, wypływając z nas jako rzeka Wody Żywej,... jakież święto, jakież festiwal, jakież czas radości!

Wiele błogosławieństw

John Fenn